

Germans Tanner: «El disc és com el cinema i el directe és com el teatre»

Entrevistem Joan Carles Palou, cantant i líder del quartet palmèsà, que edita nou disc

Germans Tàner | Arxiu de l'artista

Germans Tanner presenta un nou àlbum, *Automòbils per camins daurats* (Blau/DiscMedi, 2017). És el segon disc des del naixement del grup, que va debutar amb *Incidents* (Blau/DiscMedi, 2016). Entrevistem aquesta banda que es mou entre el pop-folk acústic i les harmonies psicodèliques.

Per als que encara no coneguin la vostra formació, ens podeu explicar els orígens de Germans Tanner?

Joan Carles Palou: El primer disc el vaig fer jo sol. No pensava ni tan sols tocar en directe i tot va partir per la intenció de mostrar composicions noves després d'anys d'haver deixat de publicar amb DRO, amb qui vaig editar tres discos. Iván Tobíass (guitarra), un cop va escoltar *Incidents*, em va suggerir d'organitzar la banda amb Ester Mas (bateria) i Pepo Granero (baix)... i així la idea esdevingué col·lectiva en lloc d'haver-la concebut com a individual.

Aquest és el vostre segon àlbum d'estudi, *Automòbils per camins daurats* (Blau/DiscMedi, 2017). Com ha estat el procés de composició i gravació d'aquest treball? Què és el que més destaqueu?

J.C.P: És la segona producció de Mateu Picornell amb els **Tanner**. Un luxe. Enregistrarem en

directe les bases a Diorama Sound i, posteriorment, veus i arranjaments a swing, en un procés que va començar el mes d'abril i que va acabar el mes de juliol. Sempre tinguérem el propòsit de treballar acuradament el tractament de la veu per donar importància als textos i envoltar aquests amb l'atmosfera que vèiem més adequada.

Hi heu inclòs una versió de Kevin Ayers, una adaptació al català de "Blaming It All on Love". Us sentiu hereus de la seva psicodèlia? Quina importància creieu que van tenir els músics i artistes residents a Deià a partir dels 60 per a la música actual mallorquina?

J.C.P: Ivan Tobías i jo coneixíem Kevin Ayers perquè venia a escoltar els seus discos quan treballàvem de discjòqueis al, per a una generació, mític bar La Polilla. Jo mateix vaig gravar un disc amb Ollie Halsall, el seu guitarrista, i anàvem a assajar a casa d'en Kevin. Hi ha una influència psicodèlica que sura en el vent a Mallorca des de fa temps. El que ens varen deixar Soft Machine amb Kevin i Robert Wyatt; Daevid Allen, Gong i el seu *Bannanamour* (Harvest, 1973), Pep Laguarda i tants altres és impagable, igual que és impagable l'esperit mediterrani amb què els vàrem imbuir nosaltres. De fet, la psicodèlia i el surrealisme tenen a veure amb la contemplació i l'esperit hedonista que gastam per aquests indrets. Els músics mallorquins tenen un sentit de la composició i de la melodia que cal destacar i, si no, pensau en els nombrosos grups que han sortit de l'illa i ho podreu comprovar. En aquest sentit, i en tants d'altres, som un continent!

El pas del temps és una constant tant a *Automòbils per camins daurats* com al vostre primer disc, *Incidents*. Es mostra una atenció especial per aquest fet. La cançó que obre el disc s'anomena "Temps". Què és el que encara no heu tengut temps de fer com a banda?

J.C.P: El pas del temps, el vespre, la ciutat, és present en totes les composicions. Com a grup estem començant i en només un any ja hem publicat dos discos. Ens manca rodar en directe pel país veí.

Escoltant el nou disc es detecta una estima molt gran pels detalls, els matisos, les intencions a cada interpretació. Teniu previst un concert especial per presentar aquest nou àlbum?

J.C.P: Creiem que el tractament de les cançons en directe no han de ser per força iguals al que sona al disc, i per això fem un arranjament una mica diferent. Per dir-ho d'alguna manera, el disc és el cinema i el directe és el teatre. El 27 d'octubre interpretarem en societat una petita mostra del disc a la botiga Xocolat per tal de donar el sus als propers concerts. El primer, al Teatre Sa Congregació de Sa Pobra l'1 de desembre.